

‘Iets maken dat de tijd overstijgt’

Voor zijn nieuwe theatertour ‘TIJD’ zocht Stef Bos naar nummers, die klinken als licht aan de horizon. Hij wil het optimisme van iemand die een weg heeft afgelegd overbrengen op zijn publiek. „Het is een voorstelling waarin het kind in ons wordt wakker gekust en de verbeelding aan de macht is.”

Woensdagavond staat hij met zijn band in theater De Tamboer in Hoogeveen.

De kans is groot dat het de laatste keer is dat het publiek in Drenthe de gelegenheid krijgt Bos in deze setting aan het werk te zien. De zanger is van plan om met ingang van volgend seizoen minder te gaan spelen, waardoor meer tijd ontstaat voor kortere projecten. „Ik kan dit nog rustig tien jaar volhouden, maar dan blijf je altijd in een gebied dat je al kent. Ik ga nu de optimistische derde fase van mijn leven in. Laten we zeggen dat het een drieluik is. Ik wil nog een nieuwe ruimte in. Het is een onderbuikgevoel. Op een gegeven moment moet je het ook doen.” Bos heeft plaatsgenomen in het theatercafé van ZINiN in Nijverdal. Het wordt geen interview, maar een ontmoeting. Een gesprek met een gelouterde artiest, die allang niet meer op zoek is naar zichzelf. Hij drinkt koffie, op de achtergrond klinkt muziek van zijn nieuwe album. Bos vertelt dat de KRO/NCRV hem gevraagd heeft een televisieprogramma te ma-

Stef Bos: „Ik wil nog een nieuwe ruimte in.” Liesbeth van den Bos

Nieuwe tour Stef Bos is manifest van optimisme

ken. Het zou een van de nieuwe uitdagingen kunnen worden in zijn leven. „Ik wil dan iets doen waarbij ik op zoek ga naar verhalen in de samenleving. Dat ik een lied schrijf op basis van een gesprek met een topsporter of iemand die in de gevangenis zit met dertig jaar tbs.” Vorige week schoof hij aan in *De Wereld Draait Door*. Hij deed dat samen met schrijver en documentairemaker Dirk Jan Roeleven, van wie hij het boek *‘De nieuwe fiets’* las. Dat inspireerde Bos bij het schrijven van het lied *‘De klim’*, onder andere over het verlies van dierba-

ren, waarmee hij veel kijkers recht in hart raakte. Hij heeft het fragment niet teruggekeken. „Dat doe ik nooit. Ik koester het moment dat ik daar samen met Dirk Jan zat.”

*Waar ik ook voor vlucht
Wat ik ook ontwijk
Er is geen weg terug
Ik kan alleen nog maar vooruit*

Inspiratie voor het schrijven van liedjes krijgt Bos van toevallige ontmoetingen, van observaties. „Ik vind het mooi wanneer mensen samenkomen en gesprekken voeren. Daarbij speelt van alles een rol. Vroeger dacht ik dat ik de liedjes moest verzinnen, nu weet ik dat ze zich aandienen.” Het is een paar uur voor de voorstelling en het is opvallend hoe relaxed de zanger is. Hij lacht. „Ik weet nog helemaal niet wat het vanavond gaat worden. Gisteren

vroegen ze bij Langs de Lijn op de radio iets over een try-out. Dat doen wij dus niet. Volstreekte onzin, een try-out. Dat duurt bij mij tot de laatste voorstelling. Ik wil niets vastzetten. Vroeger zat ik alles voor te bereiden, nu is er altijd ruimte voor improvisatie.” Bos praat over de scheidslijn van iets wat geweest is en wat komt. Zijn nieuwe theatertour is een manifest van optimisme. „De schoonheid van creativiteit is dat het niet over jou gaat, maar over het lied of het verhaal. Als je kijkt naar iets ben jij de doorgeeftpoort. In het maakproces van muziek mag ego geen rol spelen, want dan ben je gezien.” „Als er iets belangrijk is geweest in mijn leven de afgelopen vijftien jaar is het dat ik vader ben geworden. Dat was ook confronterend hoor, maar daar ben ik nu wel doorheen. Ik heb heel lang aan mezelf getwijfeld. Ik vond het vaderschap lastiger dan ik dacht. Je maakt fouten, waarvan je leert. Dit is waar ik nu ben, de kinderen zijn een zekerheid voor mij. Na mijn veertigste zit ik in een goede fase van mijn leven. Daarvoor was het een zoektocht, maar er komt een moment dat je inziet wat echt belangrijk is. Dan kun je makkelijker keuzes maken.”

*De wereld is zoals je haar wilt zien
Drink het zonlicht
Loop over water
Verdwaal in verleden
Maar geloof in later*

In Kaapstad liet hij zich bij het kopen van een kostuum inspireren door een Italiaanse verkoper. „We hadden binnen vijf minuten een gesprek over de Italiaanse literatuur. Prachtig.” Hij vertelt dan een verhaal van de schrijver Luigi Piradello: de man met de bloem op de mond. „Het gaat over de dood, maar op een he-

le mooie manier. Er staat iemand bij het station te wachten en dan komt er een gast aanlopen met allemaal pakjes onder zijn arm. Hij mist de trein en de pakjes flikkeren op de grond. Vloeken, de trein gemist. De man staat heel rustig naar hem te kijken en zegt: ach, er komt nog een trein. Dan vraagt hij om naar de pakjes te kijken, hoe mooi het winkelmisje de strikken erom heen heeft gedaan. Die gast denkt: die man is gek. Hij vraagt hem ook nog naar het bloempje te kijken, tussen de tegels op het perron. Aan het eind van het verhaal kom je erachter dat de man een klein vlekje op zijn mond heeft, kanker. Hij heeft nog twee weken te leven. Dus alles wat hij ziet, van elk detail ziet hij de schoonheid. Een typisch Piradello-verhaal. Het zet je aan het denken, helemaal wanneer mensen om je heen wegvallen. Wat is hier nu wezenlijk belangrijk?”

*Kijk de zon breekt door de wolken
En het licht valt naar beneden
Tijd om te gaan leven*

Hij zal het verhaal deze avond delen met het publiek in Nijverdal. „We hebben de voorstelling nu twee keer gespeeld, met volop improvisatie. Ja, het wordt heel fijn. Een mooi einde van een cyclus. Ik wil iets maken dat de tijd overstijgt, omdat ik voel dat ik dat zelf ook nodig heb. Als ik kijk naar de werkelijkheid, dan word ik daar niet gelukkig van. Maar je moet er doorheen kijken, dan zie je het grotere verband. Diep in mijn hart ben ik heel optimistisch.” ■

Flip Vellinga

Stef Bos en band spelen op woensdag 12 februari in De Tamboer in Hoogeveen en staan op zaterdag 4 april in De Meenthe in Steenwijk

Stef Bos: „In het maakproces van muziek mag ego geen rol spelen, want dan ben je gezien.” ANP